

ג'יימס ק. פולק: שאלת טקסאס

ג'יימס ק. פולק איש טנסי נבחר להיות נשיא ב־1844 ומצעו בא לאשר ולקיים את "הסיפוח המחודש" של טקסאס. בנאום־ההשבעה שלו טרח להצדיק את הצעד הזה, אנב רמיוות מצועפות לעובדה שהצפוניים התנגדו לכך שהמערב יוסיף עוד מדינת־עבדות לאיחוד של ארצות־הברית.

...טקסאס היתה פעם חלק מארצנו—שלא בחכמה נמסרה בידי מעצמה זרה—ועתה היא עצמאית, ויש לה זכות בלתי־מפוקפקת... למזג את ריבונותה כמדינה נפרדת ועצמאית בריבונות שלנו... מעצמות זרות צריכות... לראות בסיפוחה של טקסאס לארצות־הברית לא מעשה־כיבוש של אומה המבקשת להרחיב את נחלותיה בכוח הנשק והאלימות, אלא רכישה שלווה של טריטוריה שהיתה פעם שלה, על־ידי הוספת עוד חברה אחת לקונפדרציה שלנו, בהסכמתה של אותה חברה, דבר המפחית את סיכוייה של מלחמה ופותח לפניהן שווקים חדשים וגדלים בתמידות לתוצרתם.

לטקסאס חשוב הוא האיחוד המחודש מפני שתירש עליה זרוע־המגן החזקה של ממשלתנו, והמשאבים העצומים של אדמתה הפוריה ואקלימה הנוח יפותחו במהירות, ובתוך כך יבוצר הבטחון של ניו־אורלינס ושל כל גבולנו הדרומי־המערבי מפני תוקפנות עוינת...

אין איש יכול שלא לראות את הסכנה אשר תישקף לבטחוננו ולשלומנו בעתיד אם תישאר טקסאס מדינה עצמאית או תיעשה בת־ברית או מדינת־חסות של איוו אומה זרה החזקה יותר ממנה... כל מה שהוא טוב או רע במוסדות המקומיים של טקסאס יישאר לה לנחלה בין אם תסופח לארצות־הברית ובין אם לא תסופח. אף אחת מן המדינות הנוכחיות לא תהיה אחראית להם יותר משהמדינות האלו נושאות באחריות הדדית למוסדות המקומיים שלהן. הן התאגדו יחד בקונפדרציה לאי־אלו מטרות מוגדרות. אותו עקרון שלפיו תסרבנה להתאחד לצמיתות עם טקסאס בגלל מוסדותיה המקומיים היה צריך למנוע את אבות־אבותינו מלהקים את האיחוד הנוכחי שלנו.